

ELS NOSTRES DRETS A INTERNET

CARTA DE L'ASSOCIACIÓ PEL PROGRÉS DE LES COMUNICACIONS

Contràriament a la creença popular, la xarxa d'internet no és "lliure i oberta" de manera natural. Es va crear deliberadament d'aquesta manera per tècnics que valoraven la col·laboració, el fet de compartir i l'obertura. Ara que governs i negocis es mostren cada vegada més interessats a "controlar" internet, ens cal defensar-lo com un espai accessible i segur per a la justícia social, la participació, la creació de xarxes, la protesta pública i la promoció del desenvolupament. Els propers anys es realitzaran reunions essencials sobre la "societat de la informació" i es definirà el futur d'internet a nivell mundial. L'accés a les tecnologies d'informació i comunicació (TIC) és un dret humà fonamental que s'ha de defensar, protegir i ampliar.

Tema 1: El dret a comunicar-se

1.1 Dret a l'accés: El dret a comunicar-se és un dret humà fonamental. Els drets relacionats amb l'accés i ús d'internet i telecomunicacions són d'extrema importància perquè s'escoltin les veus dels ciutadans/es. Les TIC –i l'ajuda per utilitzar-les– han d'estar a l'abast de tothom.

1.2 Formació en l'ús de les TIC: La majoria de les persones necessiten alguna formació per poder assolir les seves necessitats utilitzant les TIC. L'Estat i els governs locals, així com les organitzacions internacionals, hauran de donar suport i promoure l'organització de cursos, materials i metodologies de formació gratuïtes o a preus baixos per a la ciutadania en l'ús de les TIC per al desenvolupament social.

1.3 Inclosivitat i ús: Les tecnologies d'informació i comunicació s'han de dissenyar i desenvolupar per assegurar-ne l'accés i un ús senzill per part de grups marginats, persones no totalment alfabetitzades, minories, i persones amb discapacitats físiques, sensorials i cognoscitives. Les innovacions han de promoure el desenvolupament de les diferents capacitats de les persones.

1.4 Equitat entre gèneres: Les estratègies desenvolupades per garantir l'accés hauran d'assolir l'equitat entre gèneres, mitjançant l'enfortiment del poder econòmic, accés a l'educació, llibertat de mobilitat i llibertat d'expressió de les dones. Les iniciatives i esforços d'accés han de protegir i avançar en l'equitat de gènere.

1.5 Preus assequibles: Els governs han de garantir a tothom un accés a internet ample i a baix preu. El desenvolupament d'infraestructures de telecomunicacions, la determinació de les seves taxes i preus, i també els aranzels per equipament i software han de ser eficaços per fer de l'accés una realitat per a tots els grups econòmics.

1.6 Integració amb els mitjans de comunicació: No calen lleis separades per regular internet. Internet s'ha de regular amb els marcs legals i reguladors que actualment

governen altres formes de comunicació per garantir-ne la seva compatibilitat i que ciutadans/es i organitzacions tinguin els mateixos drets en totes les formes de TIC (noves i velles).

1.7 Accés a la informació pública: El govern en tots els seus àmbits i les organitzacions internacionals han de promoure la transparència i posar la informació que produeixen i remenen a domini del públic. Així com també han de garantir que la informació pública es difongui de forma comprensible a través d'internet, utilitzant formats oberts i compatibles. La informació ha de ser accessible des de qualsevol mena d'ordinador i connexió.

1.8 Drets en el lloc de treball: S'haurà de permetre l'accés a internet en el lloc de treball amb propòsits organitzatius, de protecció de drets i educatius.

1.9 Impacte de desenvolupament: La infraestructura d'internet s'haurà de desenvolupar de cares a crear societats més justes i a fomentar l'educació, la salut, el desenvolupament local, les formes participatives de govern i l'eradicació de la pobresa. No hem de suposar que qualsevol innovació tecnològica és beneficiosa per si mateixa. La ciutadania, les organitzacions de la societat civil, els governs i les agències reguladores hauran d'avaluar els avenços d'internet i d'altres tecnologies d'informació i comunicació per a impactes positius o negatius, actuals o potencials.

II: Llibertat d'expressió

L'article 19 de la Declaració Universal dels Drets Humans diu que: "Qualsevol individu té dret a la llibertat d'opinió i d'expressió; aquest dret inclou no ser molestat a causa de les opinions, impartir i rebre informació i opinions i difondre-les sense fronteres i per qualsevol mitjà".

2.1 Llibertat d'expressió: Totes les persones hauran de tenir la possibilitat d'expressar les seves opinions

i idees i de compartir informació lliurement a través d'internet. El potencial d'internet per facilitar la participació pública de les persones en els processos de govern (en l'àmbit local, nacional i internacional) s'haurà d'aprofitar al màxim.

Hauran d'existir mecanismes a l'abast de tothom que permetin oposar-se a la publicació de continguts que incitin l'odi i la violència, igualment amb els que siguin perjudicials per a dones, nens i nenes i altres grups vulnerables i, en casos extrems, prohibir-la.

2.2 Protecció contra la censura: Internet s'ha de protegir de qualsevol intent de censurar el debat polític i social, i de la imposició d'arguments de propietat intel·lectual i drets d'autor que silenciïn altres veus.

2.3 Llibertat de participació en protestes públiques i debat en línia: La gent haurà de poder utilitzar internet lliurement per organitzar-se i participar en debats i protestes públiques o polítiques. Els governs han de fer públiques les adreces de correu electrònic o d'altres formes de comunicació electrònica per facilitar la interacció i intercanvi entre la ciutadania, els/les representants elegits i els/les funcionaris públics.

III: Diversitat, propietat i control de continguts

3.1 Diversitat de continguts: Internet és l'espai ideal per al registre i promoció de continguts políticament i culturalment diversos. S'han d'estimular processos de formació sobre generació de continguts. Qualsevol regulació sobre internet haurà d'enfortir la diversitat de continguts i restringir el poder de governs i sector privat per monopolitzar o imposar la producció de continguts.

3.2 Accessibilitat lingüística: Als llocs web, les eines en línia i el software, hi predominen les llengües de caràcters llatins. Això restringeix la diversitat de continguts, el desenvolupament d'informació local i la col·laboració i intercanvi intercultural. El desenvolupament de noves tecnologies haurà d'afavorir la diversitat lingüística local i regional a la xarxa.

IV: Software lliure, desenvolupament de tecnologia i drets de propietat intel·lectual

4.1 Software lliure: L'ús de software lliure i de fonts obertes és estimulador, construeix capacitats, és més sostenible i fomenta la innovació en l'àmbit local. Animem els governs a elaborar polítiques i regulacions que estimulin l'ús de software lliure, especialment en el sector públic.

4.2 Estàndards tècnics: El desenvolupament d'estàndards tècnics ha d'encarar les necessitats de tots

els sectors de la societat, especialment els que pateixen limitacions i obstacles per estar en línia (comunitats que no utilitzen caràcters llatins, persones discapacitades, persones amb ordinadors antics, etc).

4.3 Drets de propietat intel·lectual: Els drets de propietat intel·lectual han de protegir el coneixement comunitari i tradicional indígena de l'explotació, i no els han de poder utilitzar les corporacions per extreure'n guanys monopòlics dels recursos d'informació.

V: Privacitat

5.1 Protecció de la informació: Els organismes públics o privats que necessiten informació sobre les persones hauran de recopilar només les dades mínimes necessàries per usar-les en el mínim temps necessari. La recopilació s'ha d'ajustar a una política de privacitat transparent que permeti a les persones conèixer què s'està recopilant sobre elles i corregir la informació equivocada, la qual no s'haurà de divulgar sense autorització i qualsevol dubte en la seguretat s'haurà de rectificar ràpidament.

5.2 Protecció davant la vigilància: Qualsevol persona haurà de tenir la possibilitat de comunicar-se via internet sense cap amenaça de vigilància o intercepció.

5.3 Dret a la utilització de codificació: Qualsevol persona que es comuniqui via internet haurà de tenir dret a usar eines de codificació que li garanteixin una comunicació segura i privada.

VI: Governabilitat d'internet

6.1 Elaboració i implantació d'estàndards tècnics: El desenvolupament d'estàndards relacionats amb el control d'internet dona una importància creixent a les influències del mercat. Les regulacions que restringeixen les llibertats personals s'hauran de revisar de manera transparent.

6.2 Accessibilitat i transparència: Qualsevol procés de presa de decisions relacionat amb la governabilitat i el desenvolupament d'internet haurà de ser obert i accessible per a tothom internacionalment, nacional i regional.

6.3 Participació: El govern d'internet i els organismes que n'estableixen els seus estàndards tècnics d'ús hauran d'estar oberts a la participació i supervisió de qualsevol persona interessada, especialment representants dels sectors no comercials.